

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XXXII. Num in quibusdam Christus culpabiliter defecerit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

aliter Dei, quam Socrates olim aut Mercurius Trismegistus dicebatur Deus. 2. Simile Ios. Simlerus, in præfat. lib. de æterno Filio Dei, testatur; *Plurimos suorum ex Christo sicutum facere Philosophum; datum nobis, ut sit recordatione exemplum.* Iuillus, contra Hardingum lib. 1. art. 1. §. 5. affirmit: *Deum esse Christum, & tamen sacrificium obtulisse Deo, dormientis potius animi, quām cogitantis est sententia.* 4. Cartero Wittenb. in 2. Replica pag. 191. illi suffragatur, hocque amplius confirmans ait: *Nunquam persuadebis; Iudeos Petrum, Paulum, &c. unquam adeo fuisse stupidos, ut crederent, Vilem aliquem & simplicem HUMUNCIONEM, quem oculis cernerent; DEVM fuisse viuentem. Cōmunior tamen est mitior.*

A V T O R. Hasce tales blasphemias in pluribus supra Quæsitis jugulauimus. Quibus hic istud solum adiicio velut auðacium: PHOTINVS, teste BZouio anno 342. §. 10. Sirmianus Episcopus, istius se se Hæresiarcham fecit: vt doceret, *Filiū Dei solum nudum esse hominem, ac fuisse. Vnde sectatores ejusdem disti sunt Homuncisti: ab ipsis Arianis Synodaliter condemnati.* CONTRA quos utroque ita Symbolum S. Athanasij habet: *Perfectus Deus est Christus, & perfectus Homo.* Neque hic nos plura de isto.

Q V A E S T I O . XXXII.

Num in quibueram Christus culpabiliter defecerit?

LUTHERO in Confess. de Cxena Dom. Christus fuit SALVATOR Infirmus. Si humanam, inquit, tantum naturam pro me passum credo, Christus ille mihi semper vel infirmus est Salvator: tunc ipse bene indigeret alio Salvatorem.

2. BRENTIO, in Euang. Dom. 1. post Pentec. Christus fuit IMPOSTOR. Videmus, ait, Christus sic legi pariter respondisse: hoc fac, & vivas: ut viam indicauerit ad aeternam damnationem.

3. LUTHERVS in Psal. 22. verl. Deus meus, Deus meus: & in Comment. in Gal. 3. tom. 4. Ienae. De Christo, inquit, hoc omnes Propheta in Spiritu praedixerunt, quod futurus esset omnium maximus latro, homocida, fur, aquilator, sacrilegus, blasphemus. Nō sed dixerimus

Christum simul summè iustum, & summè PECCEATOR EM; simul summè simul menacem, & summè veracem; simul summè gloriantem, & summè desperantem: simus summè beatum, & summè damnatum. Non videre possumus, quonodo à Deo sit derelictus.

Hoccine est quod, Lutheri, jactabas Epist. ad Argent: Christum à nobis primo vulgatum audirem gloriari. Viam neque ex te id vacuam mundus audisse; ne auditu exhortesceret: Vide suprà, quæst. 13. & 17.

C A L V I N V S, quæ de Christo agonizante in horto, & in cruce Caluaria suspensò blasphemet, infra reddemus. Quantis reum peragat Christum sceleribus, supra, quæst. 17. attulimus. Idem certè in Matth. 26. v. 39. Christus ait, hominum aliorum instar, in ordinationis affectionibus, & passionibus inconsideratia, deceptioni, oscillatione sensuum, timorique fuit expostus. Vides in horto, ut statim ab ipsis carcerebri affectum suum Christus colibeat, seq. ipsius maturè cogat in ordinem?

2. Quocirca inquit in Deut. 12. v. 13. Errant, qui Christum putant illum Prophetam, quem Iudeis Moyses pollicetur. Rursus idem Ezebolius in Luc. cap. 7. vers. 29. ait: Evangelij Christi gloriam valde obsecrat, quo discipulos ille non nisi ex quisquis & face populi colligere potuit.

3. ZWINGLIO MENDAX est Christus serm. de prouident. 10. Christus quoties bonis operibus mercedem pollicetur; hyperbolat eantum iactat, & hyperboles.

4. CALVINUS in Luc. c. 16. Differens Iesu, duras & longè peccatas adhibet similitudines: in Luc. 22. v. 13. Et quæ non ex omnino parte quadrant: Item in Matth. 7. v. 12. Superuacuas afferit illationes; in Ioan. c. 1. Nec satis aptas proposito. in Matth. c. 9. v. 5. Sæpe parum solidè ratiocinatur. Idem in Mat. h. c. 18. Verba Prophetarum in alienum sensum deflectit. Idem in Matth. c. 12. v. 25. Parum solidè refutat aduersarios &c.

A V T O R. ex Cnoglero: 1. Falleris Paulic, qui in Christo fuisse omnes thesauros scientie & sapientie Colossensibus predicasti. Nilsapitis, qui dixistis: Matth. 7. Nunquam sic locutus est homo:

2. Quis

2. Quis verò hæc talia Peripateticus in sua sedet scholis contra Aristotelem dici patienter ferat? An non hoc est cum apostatis Iuliano, Luciano, Porphyrio, veteres Philosophos ipsi Christo anteponere; quod longè solidius, q̄ Izsus, sua dogmata confirmassent?

3. Et quanto honorificentius Alcoranus de Christo? Qui à Deo fuisse inspiratum, fuisse verbum, Sapientiam, Spitem, Mensem Patris æternam, magna contentione propugnat. Vide Alcoranum passim, & Theuet. lib. 6. c. 5. Item Postellum, Cuspinianum, Cutanum, & alios, qui de Turcarum moribus & religione scripserunt.

4. At Arguere Christum de peccato, nihil insolens est Lutherio-caluinistis. Quin hanc impietatem suam S. Scripturis quoq; propugnare sibi athletice videntur. Sed cum Agnoitis, Photianis, Nicolaitis, Gnothicis, infandis hæresiarchis, Christi abnegantibus Diuinitatem, merum cæteris similem Hominem peccatorem blasphemantibus.

DICUNT igitur. 1. Hebr. 2. 4. Debuit assimilari fratribus per omnia, absq; peccato. 2. Luc. 1. Crescebat & confortabatur spiritu, plenus sapientia. Marc. 13. De illo die nemo scit, neque Angeli, neque Filius, nisi solus Pater.

RESPON. 1. Si absque peccato; curigitur Dominum Sectarij arguunt de peccatis? At neque solum absque peccato villo, sed etiam absque villo defectu humano, ad Redemtionis opus perficiendum inutili, debuit fratribus assimilari. Ceteroquin si per omnia yniuersè; jam tūm oportuisset eum & concepi ex viro, nasci ex corrupta, nil sapere in infantia, pati carnis stimulos, febri, morbisque afflari.

Deinde dicitur Hebr. 2. Debuit assimilari fratribus per omnia: non habetur absque peccato. Hebr. 4. autem legimus: Tentatus per omnia pro similitudine, absque peccato. Ad cæterare responsum superius. Porro Filius necire diem judicij dicitur, juxta S. Greg. vel in persona Ecclesie cū nescientis: vel quā Homo est: Vel prædicē: vel nesciebat ad dicendum: quod probabilius:

Responsumque satis; sed non doctū satis in re tali ac tanta, vt est culpatio Christi. Quare breuem accipe lector Synopsin Angelici Doctoris Ecclesie S. Thome 3. q. 14. & 15.

QVÆSTIO XXXIII.

Qui decores, qui indecores Christo defensit in humani Catholice?

DE CORPORIS DEFECTIBVS.

1. Decebat Christum humanum cum natura humanos assumere defectus. 1. Ob satisfactionem pro nobis, nostras sufferendo poenas peccati: juxta Isa. 53. Verè languores nostros ipse tulit, sc. poenales, ex originaria culpa manantes. 2. Ad fidem Incarnationis adstruendam. Nam si vacasset ijs, vt siti, fame, somno, morte. &c. potuisset negari aut dubitari veritas Humanitatis: Quam Manichei negabant. 3. Ob exemplum patientiae in iisdem tolerandis. Heb. 12. Sustinuit à peccatoribus aduersus semetipsum contradictionem; vt non fatigemini animis deficienes. Hinc Hebr. 2. In eo, in quo passus est & tentatus; potens est & eis, qui tentantur; auxiliari.

2. NECESSITATEM verò talium in fæse defectuum sibi imposuit ipse: Sed necessitatem consequitæ naturalis, non coactionis. Nam vt calor naturali-

G 2 ter

